

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohle:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popiliei Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Învităre de abonament

la

„TRIBUNA”

Cu 1 Aprilie 1898 v. încep
noue abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare încep sau prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fașile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Cultul idealelor.

„Da, dlor, trebuie să acce-
lerăm sosirea erei nouă, tre-
buie să facem sfârșit acestei
ierni cumplite: — neamul
românesc își reclamă pri-
măvara!”La 27 Martie, îndată după ce pri-
măvara și-a făcut intrarea sa oficioasă în
economia naturii, a răsunat în Brașov,
într-un cerc restrâns de Români, un cu-
vent, calduros și simțit, care trebuie con-
siderat ca și un semn de bunăvestire a
timpului mai fericit, după care aspirăm și
pe care îl reclamăm cu toții, cei-ce mai
avem un suflet, și în suflet aspirațiuni și
credință tare într-un viitor mai bun al
neamului.Atari cuvinte ar trebui să fie auzite
de toți Românii, ar trebui repetate zi de
zi în fiecare centru românesc, ca toți să
se trezească din somnul cel de moarte,
care spre rușinea noastră ne mai cople-
șește și acum după ce de un semi-secol
a răsunat vocea de aramă a bardului
național, care încă la 1848 a fost „preot
deșteptări noastre” și „glasului vremii
prophet”.Eată de ce revenim, și vom tot re-
veni, asupra discursului rostit de dl Vir-
gil Onișu, tinărul și deșteptul director
al școlilor din Brașov, până atunci până-
când cele accentuate și reclamate prin el
nu vor pătrunde la inima fiecăruia bărbat
inteligent al poporului, și până-când nu
vom ajunge „ca să ne dăm mână cu
mână toți aceia, cari nu ne-am pierdut
toate idealele”.Discursul dlui Onișu a fost rostit
cu prilejul reorganizării unui desparte-
ment al „Asociațiunii”, al „Astrei” no-
astre culturale, sub al cărei stindard acum
doi ani, în mijlocul Bănatului și între
aplaudele întregului neam s'a proclamat
solidaritatea noastră națională pe teren
cultural.Și ce fatalitate! Pe atunci, când sub
presiunea curentului idealist al vederilor
largi și generoase am trecut granițele, ce
ne închipuiam că există, — deși cultura
nu recunoaște nici un fel de granițe —
și am dat un teren mai larg de activi-
tate unicei „Asociațiuni” care poate în-truni toate forțele de valoare ale poporu-
lui nostru — pe atunci tocmai creștea tot
mai mult nenorocitul curent, care lăsa in-
diferentism și nepăsare în urma sa, și
care făcu în urmă, ca chiar și în Brașov,
un centru așa de puternic cultural, oam-
enii să se desintereze de „Asociațiune”
și desparte-mentul de acolo, care era I. în
serie, să moară de anemie, să se atro-
fieze.Pe când unii căutam să câștigăm
forțe nouă organismului nostru cultural,
extinzând terenul și chemând sub stindar-
dul cultului noastre, care este „creștină,
națională și patriotică” pe toți frații de
un sânge și de o soartă, cari au aceleași
aspirațiuni, — pe atunci alții, din rai-
onul vechi al „Asociațiunii”, se desinte-
resau de cauzele cultului, și acoperindu-și
slăbiciunile cu un prost „disgust” de „cele-
ce se petrec” dădeau înșii iocana cea
mai disgustătoare ce se poate vedea în
vieța unui popor.Au nu e disgustător, că pe când
căutam să deșteptăm pe cei dela margi-
nile expuse, și să-i punem în legătură
cu centrul cultural, pe atunci noi, dela
centru să cădem în apatie și nelu-
crare?Și nu e disgustător, că pe când se
propune ca țintă unificarea în sentimente
și aspirațiuni, pe atunci de altă parte se
se cultive desbinările, pisma și a urei
răutate?Ei bine! În fața acestor disgustă-
toare contraste avem mângâierea, că din
mijlocul indiferentismului răsună acum un
glas energic de îndemn și deșteptare.Este strigătul unui suflet bun, tre-
cut printr-o școală adevărată, care și-a
dat țaria, ca și în mijlocul celor mai grele
situații să-și păstreze moralul și țaria con-
vingerilor sale bune.Este vocea idealistului sincer, care
își spune crezul său, curajului și franc,
chiar în mijlocul celor ce și-au pierdut
credința, sau dacă mai cred în ceva, cred
numai în „vișelul de aur”, idolul veacu-
lui ce moare.Ca și un apostol al erei nouă, care
are să vină și trebuie să vină, printr-o
necesitate fizică a naturii lucrurilor, el
își plantează cu curaj steagul apostola-
tului său nobil și cu țaria omului con-
vins zice:„Acesta e semnul, în care vom în-
vinge!”Cei-ce îl ascultă sunt puțini; nu
știm ce ehou va fi produs în ei; noi
însă, cari privim lucrurile din depărtare,
liberi de orice preocupățiune și având în
vedere exclusiv numai cauza, noi trebuie
să spunem, că acest glas ni-se pare o
bunăvestire, pe care am tot așteptat-o
și reclamat-o.De aceea atragem de nou atenți-
unea tuturor Românilor de bine asupra
acestui cuvânt.Cei-ce îl vor înțelege, ne vor înțe-
lege și pe noi.Nu ne îndoiim, că se vor mai găsi
încă suflete, cari înțeleg atari solii de
primăvară și atunci, când timpurile se
vor împlini, toate aceste suflete se vor
canta și se vor găsi, ca împreună să înau-
gureze de nou cultul idealelor, cultul
măntuitor, ale cărui altare sunt părăsite
de atâtea timp.A răsunat acest cuvânt într-o adu-
nare culturală, — e adevărat. Dar con-
statările făcute în el cadrează la întreaga
vieța noastră publică.Politica poporului nostru nu e așa
de mult deosebită de cultura lui, din contră:
ele sunt concrescute. Lupta noastră po-
litică, tocmai în cea mai mare parte a fost
și este o luptă pentru cultură națională.
De aceea politica noastră e așa de cu-
rată și ideală în tendențele sale, încât
și cel mai serafic idealist se poate în-
rola sub stindardul ei. Ba numai chiar
idealiztii se vor înrola, câtă vreme ea se
face nu pentru putere și stăpânire, cipentru apărarea bunurilor noastre morale:
pentru cultura și libertatea națională.De aceea toți acei puțini, „a căror
inimă încă nu a scăpat, acei, cari și-au
păstrat în aceste vremuri iernatice încă
o căldură în sufletul lor pentru scopuri
ideale, aceia, cari împreună cu mine
cred, că spiritul public decadent al zi-
lelor noastre este numai o stare de tran-
siție și sunt de acord, că el trebuie să
fie cât se poate de efemer — aceia au
datorința a-și pune toate puterile în cum-
pănă, a eși din nepăsare, a se face chi-
g în jurul cărui să se adune și să se con-
solideze noua societate românească: So-
cietatea română entusiasmă, desinteresată
și idealistă”. Acesta e semnul, în care
vom învinge!

Sibiu, 5 Aprilie.

Moștenitorul tronului. Chema-
rea A. S. Archiducelui Francisc Ferdi-
nand la dispozițiile supremului comandant
al armatei este apreciată de aproape toate
ziarele din monarhie ca un eveniment,
prin care se consideră definitiv stabilit
și faptul, că moștenitorul tronului Habs-
burgilor este Archiducele Fr. Ferdinand.Eată și prea înaltul autograf al
Maiestății Sale publicat în foile oficiale,
cea din Viena și cea din Budapesta:„Sunt cuprins de o adevărată bucurie și
liniștire, că după o mai lungă îngrijire a să-
nătății, te-ai restaurat pe deplin și în ur-
mare a sosit și momentul când pot să te
conduc eărăși pe terenul activității militare.
Prin aceasta deci te pun sub imediata auto-
ritate supremă a celui mai înalt domn al ar-
matei. Nemărginindu-te dar la agendele
împreunate cu poziția unui comandant, vei
așa de aici înainte ocazie, ca cu prilejul ma-
nevrelor mai mari să poți lua din când în când
comanda diferitelor corpuri, să poți păși mai
aproape de toate afacerile militare din punct
de vedere mai înalt și, în genere, să-ți poți
câștiga acele cunoștințe bogate asupra tuturor
raporturilor puterii armate de pe uscat și
mare, cari oare-când nu pot fi decât favora-
bile binelui public”.Acest autograf s'a publicat fără con-
trasignarea vre-unui ministru, lucru care
s'a remarcat la Budapesta.Avis. Domnii membri ai clubului
municipal român din comitatul Sibiului
se invită pe Vineri, în 8 Aprilie n. a.
c. la 5 ore p. m. la o conferință în
localitățile casei române din loc.

Biurul clubului.

Sibiu, în 5 Aprilie n. 1898.

Ioan de Preda, Dr. N. Vecerdea,
președinte. secretar.Legea limbilor din Austria. În
una din primele ședințe ale camerei, după
vacanțele Paștilor, se va alege un comitet
permanent — spune „Patria”, — care
va elabora o lege în chestiunea limbilor
și a naționalităților. Comitetul va con-
sta din 48 membri, între cari și un de-
putat român.Sași verzi și Schönerer. Vestitul
Schönerer, șeful obstrucțiunii din Viena, vor-
bind zilele trecute la o întrunire de popor a
scăpat vorba: „nu vrem să fim desnaționalizați
ca și Sașii din Ardeal”. — Această declarație
a atins neplăcut pe compatrioții nostri sași,
fiindcă îi prezenta, ca și-când ei de fapt s'ar
maghiarisa, ca și-când eforturile de maghiari-
zare ale guvernului ar avea totuși vre-un re-
sultat faptic.Eată de ce comitetul de 30 al Sașilor
verzi din Brașov adresează deputatului Schö-nerer o scrisoare deschisă, publicată în „Kronst.
Zeitung”, prin care îl invită să vie în Ardeal
să se convingă, că Sașilor nici prin minte nu
le trece a se desnaționaliza.Este, ori nu este
cabinet negru?

— I. Răspuns. —

Cluj, 4 Aprilie n.

Domnule Redactor, aflu că e chiar nece-
sitate, ca să se dovedească odată peste ori-ce
îndoială existența cabinetului negru, pe care
cu toții o bănuim, și unii nu fără motive con-
crete.De aceea e foarte bine, cred eu, că ați
pus chestiunea în public. Am auzit de multe-
ori vorbindu-se între bărbați de ai noștri de-
spre casuri concrete, cari motivează de ajuns
bănuiala, că există cabinet negru. Despre epi-
stole desfăcute, sigile frante etc., se vorbește
la noi pretutindena.Aceste casuri singuratici ar trebui relate-
te în public, ear dovezile, cuvertele violentate, ar
trebui păstrate, dacă se poate împreună cu
declarațiunile martorilor, cari se constată, că
scrisoarea a sosit, așa cum se vede, din mâinile
factorului postal.Eu nu sunt om care să am multă cores-
pondență, de aceea nici experiențe de acest
fel nu am făcut.Retras dela afacerile publice în tigna
mea familiară, eu nu prea pășesc în public,
dar urmăresc totu cu atențiunea omului, care
are inimă simțitoare românească. Poate im-
prejurări acestea, că sunt retras, pot mul-
tumi că n'am pățit nimic. Numele mea așa
de puțin cunoscut chiar și între ai noștri, de
sigur în cartea neagră a lui Jeszenszky n'a
intrat și astfel și puținele scrisori, ce primesc
dela membrii familiei mele sunt scutite de in-
cerările cabinetului negru.Cu toate acestea eată vă dau și eu un
răspuns. Îl scot din gazetele ungurești — prin
urmare din izvoare ce nu pot fi trase la îndoială.În Magyarorszag de ieri, 3 Aprilie n.
(anul V. nr. 93) la pag. 6 se găsește un ar-
ticol intitulat „Május 15”, datat „Budapesta,
2 Aprilie”.În acest articol se scrie despre preținse
planuri de a sârba noi, Românii, ziua de 15
Maiu, prin desvăbirea statuii lui „Barbuce”
pe „câmpul libertății”. Autorul articolului
scrie între altele:„Cine urmărește cu atențiune toate
mişcările Românilor din Budapesta și
cunoaște corespondența lor, acela
are înaintea sa iocana clară a tenden-
țelor lor antipatriotice.”)Nu mă ocup aici de caprinsul articu-
lului, dar autorul ne spune, de sigur fără să
vreă, că el cunoaște corespondența Românilor
din Budapesta. De unde o cunoaște, pe ce
cale ajunge să o cunoască?Un analog articol, curat cu aceleași ten-
dențe, poate chiar din același izvor provenit
a apărut câteva săptămâni înainte, în Buda-
pesti Hirap. „Mi-e duc foarte bine aminte că
și în acel articol autorul spune, că ar fi reu-
șit să pătrundă în vieța familiară a studen-
ților din Pesta și în corespondența lor, pe
care și-o păzește, dar cu toate acestea ar fi
reusit a ceta un exemplar din cutare apel, din
care a aflat câte ceva.Nu știu de nici un apel; în ziarile no-
astre nu ceteșe nimic de așa ceva. Dar întreb,
pe ce cale reușește ziaristii (?) maghiari a cu-
noaște corespondența Românilor din Pesta?

Ignotus.

Noi mulțumim distinsului Ignotus
de indigitația ce o face. Exemplul dat
aci merită să fie urmat de toți Românii
cari se interesează de cauza poporului
nostru.Publicăm bucuros atari reflexiuni și
informațiuni din public, și la sfârșit nu
vom întârzia a trage concluziunile din cele
publicate.

Redacțiunea.

*) În original: „A ki a budapesti románság min-
den mosdatlat figyelemmel kíséri s korresponden-
ciákat ismeri, az elött hazaellenes törekvéseknek tiszta
képe áll.”Ideea de patrie în
timpurile moderne.

după

Louis Legrand.

— Din admirabila scriere recentă L'Idée de patrie, a
dlui Louis Legrand, Paris, Hachette & Cie, 1897. —Formațiunea istorică a patriei franceze. —
Caracterele patriotismului sub vechiul
regim. — Forma și evoluțiunile
sale în timpul revoluțiunii. —
Sentimentul național ladeosebite popoare mo-
derne. Diferențe în-
tre patriotismul
celor vechi și
entre al
nostru.Imperiul roman, care avea o prea mare
întindere ca să poată modela o adevărată uni-
tate națională după imagina sa, apropiase
totuși, prin întrebuintarea îndelungată a unei
singure limbi, a unei singure legislațiuni și a
unei singure culturi populațiunile răsipite pe
teritoriile cucerite. Se mai întâmplă, că re-
ligiunea nouă, care se ivi prea târziu spre a
fuziona provinciile în profitul monarhiei Ce-
sarilor, se impuse năvălitorilor și deveni com-
ună armatelor euceritoare și popoarelor cu-
cerite. Ultime vestigii ale antichității, civili-
zațiunea latină și creștinismul fură cele două
principii de asimilațiune cari deteră națiunilor
forma lor primă; operând cu activitate im-
perceptibilă, însă statornică, ele își sfârșiau
înecet misterioasa lor lucrare.În cea-ce privește patria noastră, aci
trebuiau transformate într-o rasă compactă o
adunătură eterogenă de Celți romanizați, de
Franci, de Burgunzi, de Visigoți și de Nor-
mani. Numai înecet-înecet se sfârșiră această
fuzionare. Când rezultatele deveniră perce-
ptibile, se putu constata, că noul popor era
aproape asemenea cu acela pe care îl des-
coperă Cesar și Strabon; fondul rămăsese
același, principalele influențe ataviste precum-
pensisă.Dar aceasta nu se lămură decât în
urma unui timp îndelungat. Mai întâi, evo-
luțiunea obscură, începută în secolul al V-lea,
trebuia să urmeze vre-o cinci sau șase secole
dea-lungul, în întreg timpul celor două prime
dinastii. În această lungă tranzițiune, diver-
sele populațiuni, aduse sau subjugate, de nă-
vălăra, se încearcă a se apropia. Concepți-
unea se traducea dintru începutul istoriei fran-
ceze în formula celebră: gesta Dei per Fran-
cos, indică deja fără îndoială presiunea unei
meniri colective. Cu toate acestea, nimic stabil
nu se arată încă; fără a mai vorbi de partea
de Meazizi, ce este esențial deosebită de ce-
lelalte, sânt Francii din Neustria și cei din
Austrasia, frontierele regatelor merovingiene
și a celorlalte state de origină germanică, cari
se deplasează după împărțirea eredității pa-
trimoniale sau după hazardurile forței.Pentru un moment, cea mai mare parte
a acestor popoare a fost unită prin mâna
de fer a lui Carol-cel-Mare; îndoită înfrântă
a creștinismului și a civilizațiunii imperiale
iaștete a reînvia un imperiu creștin de
Occident. Epopea lui Roland și așa numitele
Chansons de geste dovedesc, că deja începuse
a încoți un spirit național între tovarășii nou-
lii Constantin. Dar acest imperiu reînviat
era mai mult creațiunea unui mare om, decât
opera timpului. Carol-cel-Mare nu putu reuși
să condenseze definitiv într-una singură rasse
atât de protivnice; era inevitabil, că după el
fiecare din aceste rasse să-și caute de cap.
Tratatul dela Verdun făcu să apară, cu o
existență deja vădită, trei mari personalități
naționale: Francia, Germania, Italia. Per-
sonalitățile lor nu se manifestaseră numai
prin suveranități separate.În interiorul fiecăreia dintre ele fuziunea
se desvârșise, legile înecăseră de a mai fi
personale și deveniră teritoriale. Acest pro-
gres a fost pregătit de regimul carlovingian.
Prin restaurațiunea imperiului, acest regim
preparase mai ales leagănul naționalității ger-
mane. Însă dacă sfântul imperiu roman a
rămăa ca o trăsătură de unire între națiunile
germanice, el prin pretențiunile spre prepon-
deranță pe care le deriva din învești tradițiile
titlului său, devenia adese-ori o amenințare
pentru neatințarea celorlalte popoare.

Se mai adaugă apoi, că acea epocă era sub puterea unui alt principiu care pătrunsesse încet-încet în societate și o schimbare din creștet până în talpă; voi să vorbesc de feudalitate. Treptat totul fu dărâburit, persoane și averi, totul fu înghesuit în cadrele unei ierarhii. Introdus treptat în Europa întreagă, sistemul feudal descompuse pe fiecare națiune în serii superpuse de suveranități; în locul civilizării antic se substituie onoare; în locul serviciului pentru țară se introduce serviciul pentru un om. Dar în timp ce regatele erau astfel descompuse, ele rămăneau totuși mai mult sau mai puțin fuzionate în unitatea superioară a creștinătății. Neapărat, această unitate era mai ales morală, și ea fu un mijloc de păciuire și de progres; dar papalitatea tindea a o transforma în profitul sau într-o dominațiune universală. Cele două principii de care se inspira evul mediu, credința vasalului și credința creștinului, fură amândouă un timp de stagnațiune în dezvoltarea naționalităților. (Va urma).

Cronica politică.

Spania și Statele-Unite.

Agencia Fabra are știre din Madrid, că guvernul spaniol n'a avut nici-când intenția a recunoaște independența Cabei, în schimbul unei desdănuiri plătibile din partea Statelor-Unite. Spaniei nu i-s-a făcut nici-când o astfel de propunere, pe care de sine înțeles, că ar fi respins-o. Nici un partid politic nu ar primi o astfel de rezolvare a chestiunii.

Guvernul local al Cabei a dat lui Mac Kinley o adresă, în care respinge calumniile Americanilor și accentuează, că răsculații sînt în minoritate, iar majoritatea o formează autohtonii, cari primesc suveranitatea Spaniei. Adresa a făcut o adăcă impresie în Spania.

Concesiile ce le poate face Spania și cari au fost comunicate prin o notă sînt:

Chestia vaporului Maine s'ar supușă unui juriu ales. Sprigintul umanitar al Statelor-Unite pentru Cubani nu va fi împedat. Dacă răsculații vor cere armistițiu, Spania îl va acorda. Dispozițiile finale pentru pacificarea insulei, trebuie să le facă guvernul local în înțelegere cu camerele, cari se întrunesc în Maiu.

Americanii se pregătesc mereu de războiu. În portul Key-West au concentrat 50 de nave de războiu, între cari sînt 4 pancerate și 15 torpede. Se anunță mai departe, că palatele din New-York, cari sînt în apropiere de port au fost subminate cu dinamit, ca în cas de bombardare se poată fi dărîmate.

Din Madrid se anunță, că Franția și Rusia vor interveni împreună în favorul păcii.

Din Lisabona se depeșează, că în cazul unui războiu ispano-american, Portugalia va avea o atitudine pasivă, dar pentru siguranță în portul Lisabonei s'au început a se așeza torpile și la insulele Azore și la Madeira vor fi concentrate mai multe vapoare de războiu.

Agencia Fabra are mai nou știrea, că ministrii spanioli au ținut în noaptea de 2 l. c. o conferință lungă, în care ministrul de războiu a făcut o amănunțită dare de seamă despre organizația armatei, apoi s'a constatat, că situația e critică.

Creta.

Candidatura prințului George la postul de guvernator al Cretei a intrat în faza ultimă, decisivă. Cele patru puteri — Rusia, Franția, Anglia și Italia, — cari patronază această candidatură sînt decise — după-cum scrie „Novoe Vremea” — să învestească pe prinț chiar împotriva voinței Sultanului.

Prințul George s'ar prepara deja să întreprindă marea călătorie de mulțumiri la Petersburg, Londra, Paris și Roma.

Aceste patru cabinete, îndată-ce Germania și Austria i-au retras forțele din Creta, au luat în considerare eventualitatea unor măsuri de coercițiune contra Turciei, tratând despre ridicarea contingentelor cretane.

Porta propusese ca guvernator al Cretei pe Alexandru Karateodori-Pașa, sau în cas cănd acesta n'ar fi fost primit, pe alți candidați ai sei. Dar Rusia a răspuns că nu primește un candidat supus otoman, și puterile celelalte vor da probabil un răspuns analog.

„Novoe Vremea” spune, că puterile n'au nevoie de consimțământul Porții, pe care l-au cerut numai din corectitudine politică.

Rusia în China.

Ziarul Ruskiy Invalid comunică modalitatea ocupării lui Port-Arthur și Talien-Van prin Ruși. Soldații trimiși pentru ocuparea acestor porturi aparțin departamentului militar Amur și au fost transportați pe vapoare, sub comanda contra-admiralului Dubassov. Trupele chineze s'au retras din porturi în 15—21 Martie, iar Rușii au ocupat portul și

fortărețele în 16 Martie. Pe fortărețe a fost arborat steagul rusesc și chinez, cari au fost salutați de pe năi cu 21 de salve de tunuri.

În sensul tratatului încheiat cu China se fac dispoziții pentru luarea în posesiune și a teritoriului de pe peninsula Liao-Chung, cedat Rusiei dimpreună cu cele două porturi.

Chestiuni bisericesti.

Din Bucovina.

Folosul jurnalistic. — Preoții din opincă. — Cele ce se scriu azi le va căuta istoricul viitorului. — Care metropolit va fi mare și slăvit? — Laudă arhimandritului arhidieceșan pentru propunerea lui. — De ce n'a fost primită. — Încotro se lucră lăsând pe cooperatori în miserie. — Turcul te bate, exemple de sgăcenie.

Când am început a publica unele din cele multe nedreptăți, ce se comiteau zilnic de cătră-d-nii patentați, sberiau și injurau d-nii cu musca pe căciulă. Un consilier consistorial chiar s'a și exprimat, că aceasta o fac niște prașcă, cari n'au alta de lucru. Opiniunea celor din consistor era, că mulți cooperatori s'au aliat a-i demasca. Încât este adevărată această opinie, o las pe seama lor, destul că gazetele de peste Carpați le vîrșe frica în oase. Și nici nu poate fi altfel. Az lumea s'a deșteptat și ochii Românilor de peste tot rotogolul pământului s'au ațintit asupra țării noastre, în care cățiva oameni i-au eliberat brevetul de a băga bețe în roatele progresului și a-i bate joc de aspirațiunile clerului tînr. Știut este, că clerul atît la noi în țară, precum și în alte țări, unde a ajuns de a fi luminat, este un factor important în ale progresului națiunii.

Multe au fost cauzele cari au oprit pe clerul nostru bucovinean de a forma un corp cu națiunea pe care o păstorea. Azi avem preoți eșiți din masa poporului, din opincă și nu ca în zilele bătrâne, unde preoții se recrutau numai din fii de preoți și clerul forma o castă separată. De aceea am ajuns de a avea și mai mulți preoți cu tragere de inimă pentru biata opincă împilată și acești pioneri ai unui viitor mai fericit nu mai consideră națiunea ca o oasie numai bună de muls și tuns, ci lucră spre a o vedea fericită.

A fost deci un lucru natural, că lumea de azi s'ar nu se împace cu lumea de ieri, cari nu cunoștea altă aspirațiune decît de a-și umple burta și chimirul. Idolul celor de ieri era burta, a celor de azi fericirea națiunii și prosperarea bisericii.

Spre a ajunge la această înaltă misiune a trebuit de a convinge pe toți cei înroginiți în rele, că le-a trecut timpul rodniciei lor activități în prosperarea nepotismului și a simoniei.

Azi ca nici-când ne trebuie oameni cu inimă română. Fie opincă sau vîlădică, îndată-ce lucră contra aspirațiunilor națiunii și se crede tare și mare și poate face după plac, trebuie dat în gura lăzii, ca să-l știe viitorul. Nu crează însă nimenea, fie chiar vîlădică, că cele ce se scriu azi nu vor fi considerate cîndva! Istoricul, după cele ce se scriu azi, va scrie istoria vieții unuia sau altuia, cari de prezent s'ar arătat dușman dezvoltării națiunii. De am avut curajul de a vedea lumea ce au făcut domnii patentați cu preoții, cari au înimă pentru națiune și biserică, voi să văd și puterea de a le scrie și istoria, predându-l viitorimei ca să-l cunoască cine au fost și ce au lucrat. E'ar că sînt imparțial am probat-o îndestul, căci pe nimenea nu l'am cruțat. Ceea-ce mi-se poate obiecta este, că poate n'am spus toate. Dar tocmai această mi-am rezervat pentru istoria vieții acelora, cari au lucrat contra aspirațiunilor clerului.

Acel metropolit se va numi mare și va fi slăvit, care va căuta a pune pe fiecare preot la locul seu. Fie chiar cineva neam cu metropolit, dar, dacă este pus la locul seu nimenea nu-i va obiecta. Și astăzi avem mulți preoți tineri, cooperatori și parochi, cari ar trebui plasați prin parochii unde-ar pute proba, că nu sînt năimiți, ci adevărați lucrători în viața Domnului.

Toată lauda i-se cuvine arhimandritului arhidieceșan. El a avut curajul întru referințele actuale de a face propunerea, că de acum s'ar se ocupe parochiile vacante cu cooperatori. Măreț! Ideea care va slăvi numele arhimandritului Repta pentru vecie. Această propunere însă, grație membrilor actuali ai preacinstitalui consistor metropolitan, n'a fost primită. Însă cel-ce cade are dulcea speranță de a se scula cu puteri reînnoite! Care a fost însă cauza, că această salubă propunere a fost respinsă de cătră actualii membri consistoriali? Este ușor de aflat. Ei sînt învechiți și rujiniți și nu se pot desbăra de omul cel vechi. Rămăna vechi, căci altcun cine ar ilustra istoria decadenței bisericii noastre? Dar ei vor fi avînd motive, lor bine cunoscute, cari nu sînt taină ascunsă, pentru-ce n'au acceptat această propunere, prin care numai s'ar pute plasa actualmente atîta cooperatori, cari au ani de serviciu dela

10—18. Prin neacceptarea acestei propuneri s'a făcut, că cei mai mulți tineri români, după terminarea studiilor gimnaziale s'ar nu se bage la facultatea teologică, ci la alte facultăți lumene. Și vor avea rezon tinerii, căci azi cu condacul nu mai umpli sacul!

Toată tineretea își mănăncă preoții tineri ca cooperatori. Pe cînd colegii lor germani și evrei după 10 ani devin pretori pe la tribunale, trăiesc prin orașe cu salariu de 2000 fl., un biet preot cooperator își hrănește viața cu suspine, avînd salariu de 500 fl. v. a. Ce ironie! Ușerii pe la tribunalelor cu 4 clase dela școala populară și încă nici acestea împlinite au până la 600 fl. Un preot cu 16 ani de studiu, și încă studii academice hămisește 18—20 ani cu 500 fl. pe an, fără case, ruși în coate, patăți și desculți. Și-apoi acest a se ferească un popor aici pe pămînt și dincolo în cer! — De se plîng la consistor dreptate! Parochul poate să scrie ori-ce pamflet asupra cooperativității, el este auzit și cooperativul judecat fără de a i-se permite a fi ascultat. Turcul te bate, Turcul te judecă, rînduială turcească și nici-decum bisericăscă! Consistorul o știe aceasta și nu face dreptate! S'ar caveni să-i pună la regulă pe cei prea sgărciți și să facă dreptate cooperativilor. Să precizeze anume care-i venitul cooperativului, căci pentru colacul din biserică multe neplăceri mai sînt.

Am fost ascultați până acum de cătră inspectorul arhidieceșan și nu ne îndoi, că și acesta vor fi considerate! O zicem aceasta, căci aceste înșirare nu contribuiesc spre edificarea creștinilor în credința strămoșară. Obieciunile vechi, fie ele și păgâne, dar primite de înțelepciunea bisericăscă n'au salvat națiunea prin vocuri de grea restrîngere. Și nimenea n'are dreptul de a se juca cu cele sfinte!

Lucrați pentru ameliorarea stărei cooperativilor. Priveghiați ca partea ce li-se cuvine, să li-o și de parochii, zidiți-le case ca se poată lucra pentru binele poporului, căci domnia, dlor consilieri, atrîna numai dacă va fi popor. Poporul însă se înstrînează, cînd vede cum parochul îl mănăncă pe cooperativ.

Căletorescu.

Chestiuni școlare.

Nu cereți ajutor de stat!

De atîtea-ori am arătat pericolul ce ne amenință școalele din partea statului — prin așa numitul ajutor, ce-l oferă la suplinirea salariului învățătoresc.

Cu toate acestea nu se face nimic serios, în dimensiuni mari, pentru a delătura acest pericol.

Din contră, vedem că rîul se lățește tot mai mult.

Ajutorul de stat — acest cuju străin în casă — se cere cu o ușurătate naivă; întocmai cum țărani nesocotiți fac imprumuturi pe cambii; ca-și-cînd n'ar trebui să le mai plătească cu camete mari.

Paralel merge și lățirea școalelor de stat. Rînd pe rînd se închide căte o școală românească confesională, — pentru-ca să se pună cea de stat în loc.

E'ar învățătorii crescuți cu cheltonia bisericească — trec în tabăra statului, rîvind la un salariu mai bun.

Am văzut cazuri concrete în Maramureș, și acum în urmă la Bistrița, cu prilejul „conferinței” partidului liberal.

Transfugii se înmulțesc, și politica imorală a guvernului pășeste tot mai cutezător, fiindcă observă oare-cari rezultate.

Autoritățile noastre bisericesti ar avea aici în primul loc cuvîntul.

Să cheme pe credincioși la sinoade și congrese, cu menirea specială de a discuta această chestiune și să prezenteze datele, de cari singure dispun, — ori-cît de triste ar fi acele date.

Trebuie arătat pericolul în toată grozăvenia sa; pentru-ca toate inimile să se sgu-due și să se cutremure. Poate-că astfel vom reuși să ne ridicem besna greosia a fatalismului nepăsător, în a căruia atmosferă se cultivă cu predilecțiune numai patimile cele mai ordinare, cari împrăștiie ură și desbinare în sinul poporului român, pe cînd cuvîntul cel bun răsună ca în pustiu.

Apelăm la capii bisericești române să pornească o acțiune în această direcție, la care chiar datoria îi cheamă.

În privința aceasta constatăm cu bucurie un glas binevestitor din Blaj. „Unirea” se ocupă la primul loc cu această chestiune și arată rîul ce provine din ușurătatea pă-tosă cu care se cere ajutorul dela stat, fără a mai încerca măcar alte mijloace. E'ată ce scrie „Unirea” între altele:

„Sufletul școlii este învățătorul. Prin ajutor de stat însă sufletul școlii ajunge în mîna de fer a guvernului, căci acel ajutor nu se dă școlii ca să-și plătească învățătorul, ori-care ar fi acela, ci se dă pe numele și la

mîna învățătorului, dela care ministrul îl subtrage, cînd îi place, și mai virtos cînd nu-i convine ținuta politică a aceluia, e'ar ministrul urește ori-ce ținută, care nu se pune în conflict cu interesele noastre bisericesti și naționale.

Este deci evident, că existența unei școli ajutate de stat atrîna la tot momentul dela arbitriul ministrului, sau dacă ea continuă a exista cu ajutor dela stat, este semnul învederat, că prin învățătorul ei servește interese străine de ale bisericești și națiunii noastre.

Școlile ajutate de stat sînt așadar școli perdute pentru biserică și națiunea noastră. Aceasta o știe foarte bine ministrul și de aceea este atît de liberal, adevă de darnic, în ajutoarele sale.

Dar școlile ajutate dela stat amenință și existența celorlalte școli, cari până acum nu au încă ajutorul acesta.

Îndată-ce poporul, care-și susține școala din puterile sale, vede, că în comuna vecină există școală cu ajutor dela stat, care nu impune credincioșilor de acolo aproape nici o sarcină, ușor cade în ispită, ca și el să ceară astfel de ajutor. În chipul acesta în timp scurt mai în toate comunele se vor ridica glasuiri puternice, cari vor stărui pe lângă ajutor de stat cu atît mai virtos, că organele politice totdeauna pot afla vre-un miserabil, ori vre-un primar și jurat, care să ațte poporul în direcțiunea aceasta periculoasă. Vînd ne-vînd vom ajunge pe calea aceasta acolo, încît să nu mai avem mai nici o școală, care să nu fie ajutată dela stat.

Poporul se va desvîta dela contribuiriile cu cari a fost dat de zeci de ani pentru școala sa confesională. E'ar cînd rîul acesta se va fi generalizat, va pute veni ministrul și să zică: Ajutor de stat nu mai dau pentru școlile confesionale!

Poporul strîiat va răspunde: Noi încă nu dăm mai mult pentru școala confesională, căci nu avem de unde! Atunci apoi va trebui să licidăm așa, că în edificiile școlare ridicate din crunta sudoare a poporului se vor instala școli comunale ori de stat, cari sînt sîcure la rădăcina existenței noastre religioase și naționale.

E'ată prăpastia, în care ne aruncăm lă-comind după ajutoarele dela stat.

Signalăm pericolul și dedată adaugem, că numai acea biserică și numai acea națiune are viitor, care nu cere ajutor dela cei-ce-i voesc perirea, ci numai dela fiii sei proprii.

CRONICĂ

Sibiia, 5 Aprilie n 1898.

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne, numărul proximal al folii noastre va apăre numai Joi seara.

Invitare. Din înscărinarea dlui președint al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiia, îmi las voe a invita pe p. t. membri din comitetul central la sedința ce se va ține Joi, în 7 Aprilie, orele 3 d. a., în localul „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român”. Obiectul: stabilirea programului expoziției ce Reuniunea o va aranja în toamna curentă. La această sedință vor participa, din înscărinarea înaltului minister r. u. de agricultură, în calitate de comisar guvernial, și dl Bartók Géza, inspectorul districtului Sighișoara pentru prăsiia de vite. Sibiia, 4 Aprilie n 1898.

Victor Tordășianu,
secretarul Reuniunii.

Omorul dela granița română. E'ată relația oficială, ce primim asupra casului de omor, comis de un gendarm ungur asupra unui țeran, subdit român, la graniță, lângă Verciorova:

„Gendarmul Szécsényi Albert dela postul gendarmăresc din Orșova a fost comandat în serviciu în 22 Februarie c. ca străjă la punctul Vodița de pe granița Ungariei. În aceeași zi, cam pe orele 11 și 1/2, Szécsényi în deplin echipament s'a aflat lângă pârul Bachna, care formează granița între Ungaria și România și a aflat urme proaspete, cari conduceau pe dealurile de lângă pârul Bachna, aparținătoare Ungariei.

Mergînd după urme, pe dealuri a observat mai mulți țărani români, dintre cari unul lega în mînunchiu niiele de alun, alții tăiau lemne, e'ar cățiva duceau de-a trișul pe teritoriul României lemne tăiate și doborîte jos. La vederea gendarmului acestia toți au luat-o la fugă în România.

Gendarmul se s'ia atunci pe muntele Bucovăț, de unde a observat, că pe muntele învecinat al Sîlștei, unde Ungureni au obicei-nesc a mîna vite la pășune, un păstor păște capre. Apropiîndu-se pe neobservate de păstor, un băiat de 14 ani, l'a provocat să-l urmeze. Vîndînd aceasta cei 5—6 țărani români de mai înainte, luîndu-și a mînă sîcurile, s'au grăbit în ajutorul băiatului. Gendarmul a lăsat liber pe băiat și ridicîndu-și pușca a strigat în limba sîrbească să nu se apropie, că altcum va pușca.

Țărani s'au oprit, e'ar gendarmul vîndînd că pe băiat și așa nu-l poate duce, a apucat calea spre pârul Ceroș, ca pe cursul lui să sosească la postul seu.

Cînd însă a eșit din vale, a vîzut pe cei 6 țărani, cari strigînd „Steji, f... zsandăr”

și ridicînd amenințător sîcurile, veniau în fugă spre el.

Gendarmul a ridicat din nou pușca și le-a strigat. Dar țărani au voit să-l înacun-jure, cinci voiau să-l iee pe dîndăr, e'ar unul venia în față, trecînd prin apa pârului, care are lățime cam de doi metri și ținînd spre el. Țăranul se afla la o depărtare de vre-o 30 de pași, cînd gendarmul l'a strigat din nou să stea, dar neîndosind nimic, a dat foc. Țăranul clătîndu-se s'a răsturnat în apa pârului, de unde gendarmul a vîzut, că l'au scos soții lui și l'au așezat pe țărmul pârului în România. Szécsényi s'a întors la Vodița, unde a înșinat casul mai marelui seu Szabó István.

Totuși? Deși comitetul permanent a hotărît a nu ține nici o sedință festivă pentru sîrbeara lui 11 Aprilie, totuși autoritățile comitatense au convocat pe această zi de Aprilie o sedință festivă a congregațiunii comitatense.

Clubul municipal român a convocat și el pe membrii sei, pentru a se consulta în cauză.

E'ată aci un bun prilej de o procedură solidară a Românilor și Sașilor.

Revolta dela Toba. Despre ultimul conflict sîngeros dintre socialiști și gendarmi, pe care foile guvernului îl retac, aflăm încă următoarele date: Causa imediată a revoltei este o dispoziție a legii despre muncitori și stăpîni pusă de curînd în aplicare. Da aci a prevenit conflict între lucrători și directorul bunurilor ducelui din Parma, a căruia este moșia din Toba. Muncitorii au început a face demonstrațiuni pe stradă. Trei gendarmi i-au provocat la ordine. Muncitorii au atacat pe gendarmi și au omorît pe unul dintre ei cu numele Bisio. Ceilalți doi au scăpat cu fuga. Lucrătorii înarmați cu sape și coase i-au urmărit, apoi au asediat casa comună, au alungat pe învățătorul, primarul și notarul. Pe ajutorul de notar l'au prins și l'au luat cu ei, ca ostatic.

La vestea revoltei au alergat din comunele vecine mulțime de oameni. Dar a sosit și pretorul din Jimboalea, care a adus cu sine mai mulți gendarmi și o companie de husari. La un nou conflict au rămas 12 răniți.

Până acum au murit patru înși. Întreg jurul e ocupat de miliție.

Geografia pitorească a României.

Cetim în „Jurnalul societății agri ole”: Ministerul instrucțiunii publice a înscărinat pe dl A. Văduța, cunoscutul nostru poet și scriitor să facă o carte care să deștepte în cei cari vin după noi iubirea de țară. Cartea va purta titlul: Geografia pitorească a României. Pentru a avea cât se poate mai mult și mai variat material pentru întocmirea acestei cărți de mare valoare națională, dl Văduța a cerut prin publicitate dlor învățători următoarele comunicări: 1. O mică descriere a regiunii în care vîd sîșiți. 2. Ce poziție frumoasă sau locuri istorice, sau mănăstiri, băi, ruine etc. se găsesc prin împrejurimi; 3. Pe scurt legenda sau credințele populare legate de aceste locuri; 4. Isoarele de bogăție, ocupațiile, traiul și portul țăranilor de pe acolo; și în sfîrșit tot ce țărani cred, și d-voastră că ne-ar fi de folos, pentru a pute întrupa în această carte ființa vie și întregă a mîndrei noastre țări.

Memoria lui Lăpădat. Mîne, Mercuri, la orele 3 p. m. dl profesor Andrei Bărsănu va ține în sala festivă a gimnasului român din Brașov un discurs comemorativ asupra poetului Ioan Lăpădat, fost profesor la acest gimnasiu. Venitul ce va rezulta din prețul intrării e destinat pentru procurarea portretului lui Lăpădat pe seama școalelor române din Brașov.

Catastrofă în o baie de aur. Din Roșia se scrie, că în mina Ferdinand de acolo au fost mai mulți băieși în mare pericol și numai norocul, că s'au mîntuit cu viața. În 30 Martie în baia numită s'au făcut spargerii de stînci. În minutul exploziei s'au prăbușit o neșteptată de mare masă de stînci, care a amenințat cu cîutopire pe băieși, cari așteptau în depărtare rezultatul exploziei. Dintre ei mai aproape a fost de locul exploziei Alexandru Blăjan, căruia sfîrșimăturile de stîncă i-au zdrobit ambele picioare, încît au trebuit amputate. S'a introdus numai decît cercetare și s'a constatat, că catastrofa a provenit din întîmplare și nimenea nu poartă vina.

Un cîmătar din Iași. Săptămîna aceasta a înecat din viață la Iași cel mai teribil cîmătar din România, anume Zisu Tel. La inventarul ce s'a făcut la domiciliul seu s'au găsit între altele următoarele obiecte amanetate: 200 de icoane, 24 decorații de diferite ordine, 18 butoni mari și 9 mijloci de aur.

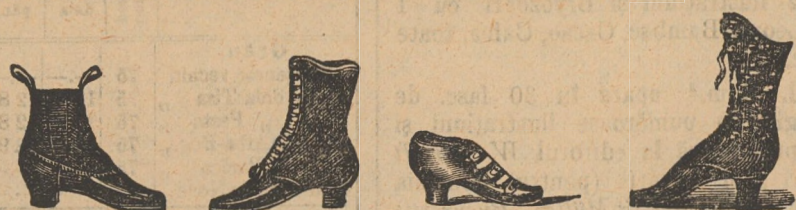
O țiteră închisă într-o cutie. Țitera e a unui personaj sus pus din Iași. O sabie a unui consil grecesc. 22 de iatagane, buzdugane și revolve, 50 de ciacornice de aur de diferite mărimi.

O decorație militară de 25 de ani, de aur. Douăsprezece părechi de ochelari de aur etc. Avera totală s'a evaluat la 182.633 lei.

Temnițele Seghedinului. Li-s'a făcut milă și Ungurilor de suferințele celor deținuți în temnița de stat din Seghedin. Spun zărele că comitetul administrativ, în frunte cu fișarul a hotărît să petiționeze la ministrul de justiție, ca să conceedă patru ore de preumblare robilor de stat.

Author: W. H. Greenleaf

Lucru durabil, solid și elegant.

Sibiu, strada Măcelarilor nr. 37.

Subscrișul am onoare a aduce la cunoștință on. public, că în lucrătoreea mea de păpușărie efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot felul de reparaturi cu prețurile cele mai moderate; ofersc totodată spre mulțumirea tuturor **marfă solidă și prompt executată.**

Atrag atențiunea on. public, că m'am hotărât — de aci încolo — a cerceta toate tirgurile de țeară din Ardeal, servind cu lucru bun și durabil executat în lucrătoreea-mi proprie, ear' nu marfă de prin fabrici, precum fac mulți alții.

Recomandându-mă spriginului binevoitor sum

Sibiu, în Aprilie 1898

cu distinsă stimă

Constantin Dragoș,
măiestru pantofar.

[888] 3-12

Marfă gata și materialul cel mai bun.

Prețurile cele mai ieftine.

Comandele se efectuează înute.

Export de stofe numai pentru privați.

O bucată de 3.10 metri,
din care ese un rînd
întreg de haine bār-
bătești costă numai

fl. 3.10 stofă de lână bună
fl. 4.80 stofă de lână bună
fl. 7.50 stofă de lână fină
fl. 8.70 stofă de lână fină
fl. 10.50 stofă de lână cea mai fină
fl. 12.40 stofă de lână engleză
fl. 13.95 stofă din kamgar

lână
curată de
oaie.

O bucată pentru un rînd de haine negre de salon 10 fl.

Stofe pentru pardesiu dela 3.25 metru în sus; loden în răpitoare color, 1 bucată 6—9.95 fl.; Peruvienne și Doskings, stoffe de talar pentru oficiali de stat, tren, judecătorești. Kamgar foarte fin și Cheviots, precum și stoffe de uniformă pentru finanți și gendarmi, etc. etc., spezează cu prețurile de fabrică.

Depositul de fabrică de stoffe, prea cunoscută ca reală și solidă

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

În atențiune! P. T. publicul se face atent cu deosebire, că la comandarea directă a stoffelor e cu mult mai ieftină, decât cumpărându-le dela comercianți. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stoffele pentru prețuri cu adevărat de fabrică, fără socoteală de rabat.

[538] 3-24

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăit. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusci-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Medic român în Karlsbad.

Med. univ.

Dr. Romulus L. Craciun,

medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (clinica dlui consilier de curte prof. Neusser), specialist pentru morburile interne, medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Maiestatea Sa Împăratul etc. etc.

Ord. din 1 Aprilie — 1 Octomvrie dela orele 6—11 a. m. și dela 2—5 p. m. în Mühlbadgasse, casa „Schwarzes Ross“.

[899] 2—

A apărut și se află de vînzare la Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, interferează în cel mai necruțător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

Tocmai a apărut și se află de vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CEȘTINEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzînd 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzînd:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografie“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„TIPOGRAFIA“,
SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN SIBIU.

Nelîntunindu-se la 28 Martie numărul recerut de statute domnii acționari la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu sînt invitați prin această a doua-oară în virtutea §-lui 15 al statutelor, la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, la 21 Aprilie st. n. 1898, 9 ore înainte de amiază, în localitățile casei societății (strada Poplăcii nr. 15).

Obiectele:

1. Raportul direcțiunei.
2. Bilanțul timpului de gestiune (1 Ianuarie — 31 Decembrie 1897).
3. Raportul comitetului de supraveghere.

Sibiu, 5 Aprilie n. 1898.

Direcțiunea.

Adese-ori premiat.

Pivnița Mönchhof

cu renume din anul 1884 cu ocazia marilor sărbări populare în amintirea migrațiunei Sașilor înainte de șapte sute de ani

oferă

bune vinuri de Paști ardelenesti și de Magyarad:

Vin bun de masă ardelenes	40 cr.
Rhein-Risling din pivnițele baronului Szentkereszty	46 „
Pinogris	70 „
Mädchentraube, dela Bläfel din 1889	70 „
Bika-vér ales, roșu	80 „
Oporto din pivnița baronului Szentkereszty	80 „
Transport din străinătate	1 fl. 20 „
Transport din Ardeal	80 „
Malaga spaniol veritabil, foarte fin	2 fl. — „

Mai departe toate soiurile vin de sticle din țeară și străinătate.

Afară de casă costă cel de 40 numai 36 cr.

Vînzătorii în oraș și mai ales la țeară

capătă cu preț moderat.

[886] 2-6

Bun oțet de vin pro litru 30 cr.

Ludwig Fronius, negustor de vinuri, Sibiu.

Adese-ori premiat.

Deschidere de local!

Subscrișul îmi permit a încunoștința P. T. publicul din Sibiu și jur, că am deschis pe piața de aici

un deposit de confecțiuni pentru domni și mărfuri de modă, în strada Cisnădiei nr. 11 »Hotel Neurhrer«.

Cunoștințele mele în această branșă mă pun în poziția plăcută de a răspunde prompt și conștientios tuturor cerințelor în toată privința. Eu țin exclusiv producțiuni vieneze și primesc pentru lucru și calitate neexcepționabilă deplină garanție.

Rog deci preastimatul public, ca prin încrederea ce-mi va oferi să se convingă însuși despre toate aceste.

Cu distinsă stimă

Moritz Schul.

[782] 6-10

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vînzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
- Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații săi. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă . . . fl. 6.20
- Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă . . . fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă . . . fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă . . . fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținînd lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă . . . fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă . . . fl. 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă . . . fl. 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbăților de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Pentru tipar responsabil: Ioșif Marschall.